

PROSTOVOLJNEGA DELA ŠE NI KONEC

O naš preljubi, dragi dom

22. junij 1968. Brezovica. Kolona gasilskih vozil. Množica gasilcev in pripadnikov te izjemno človekoljubne organizacije. Dva dogodka sta jih pritegnila v ta razširjajoči se kraj. Pokazna vaja prostovoljnih in poklicnih gasilcev na skladišče Avtoconmerca in predvsem slovesnost, ki se je pričela ob 16. uri. Če so pri prvi prikazali, da so večji ravnanja z raznotero gasilsko opremo, so na drugi dokazali, da je gasilstvo živo vpeto v krajevno življenje in v številnih sestavinah tudi njegova gibalna sila.

V čem je brezovski gasilsko-krajevni dom drugačen od podobnih objektov po naši občini? Nastal je prav tako, kot vsi taki domovi. Malo denarja (9.182.400), obilo prostovoljnega dela in skrbno varovanje narejenega. Da ima brezovski dom večnamensko prihodnost dokazuje to, da so zanj prispevala sredstva poleg krajanov in krajevnih skupnosti še občinska gasilska zveza in kulturna skupnost Ljubljana. A v primerjavi z mogočo zgradbo z garažami, pomožnimi prostori, dvorano, upravnimi prostori, je ta znesek skozi današnja finančna očala tako neznamenit, da je komaj mogoče verjeti, da je zadoščal za tolikšen podvig. Zato ni presenetljivo, da so slavnostni

govorniki v imenu gasilskega društva, občinske SIS, za varstvo pred požarom, krajevnih skupnosti poudarjali izjemno pripadnost gasilstvu in krajevni razvoju. To še toliko bolj, ker je na Brezovici veliko novih ljudi, za katere želijo domačini, da bi se aktivno vključili v krajevno življenje.

V poročilu gradbenega odbora o gradnji doma, jedrnatih kroniki desetletnega dela, je zapisanih tudi nekaj imen, katera po mnenju odbora ne smejo manjkati tudi v tem prispevku. To so Franc Dolinšek, KIP Ljubljana, Stane Voglar, Lojze Sever, Ivan Struna, gasilsko društvo Vele-sovo, Lovro Urbančič, Ciril Ropert, družina Krmavnar in že pokojni Franc Sever, Lado Samsa, Slavko Marinč, Avgust Pleško, Ludvik Jakomin, Jože Oblak ter Janez Sever.

Ker pa dom, za katerega sta naredila projekte Stane Sifler in Zalaznik še ni povsem dokončan, je ta zapis tudi spodbuda Brezovčanom in tistim, ki živijo na v njihovem gasilskem okolju, da se pridružijo sokrajanom, ki vedo, da ima gasilski »Na pomoč« tokrat dva pomena!

SJ

Člani gasilskega društva Brezovica so opravili pri gradnji doma 4.580 ur prostovoljnega dela.

Krajevna skupnost Vič je podelila priznanja

Krajevna skupnost Vič je 19. junija 1986 prvič podelila priznanja najbolj aktivnim delavcem. V dvorani KS je priznanja na slovesnosti podelila predsednica skupščine KS Lučka Perme.

Predlog za podelitev in izbor je bil opravljen na svetu KS Vič, na redni seji 12. maja 1986.

Priznanja so bila tovarišem in tovarišicam podeljena za njihovo dolgoletno, vsestransko nesebično samoupravno, delegatsko, družbeno in družbenopolitično delovanje, s čimer so dali pomemben prispevek razvoju viške krajevnih skupnosti

pa tudi k njenim razvojnim dosežkom. Priznanja so prejeli Darko Belopavlovič, Franja Bon, Anton Golja, Borut Knez, Oleg Krizanovski, Malči Makarovič, Borut Mišica, Anton Opeka, Jože Oreškovič, Nika Perovic, Veso Radlovič, Reza Radoš, Jaka Sedej, Alojz Škufca, Brane Vranjek, Ana Vihar, Alojz Zorčič, Alojz Doničar in Bosiljka Rovanc-Kregar. Organizacija združenega dela Avtomontaža TOZD tovarna grelnih naprav Ljubljana in delovna organizacija HP Kollinska TOZD Vinocet Ljubljana, obe za pomembne prispevke k doseženim rezultatom pri delu in razvoju KS Vič, za uspešno sodelovanje pri razreševanju problematike komunalnega urejanja na področju KS Vič in sofinanciranje konstrukcije srednjeročnega oz. letnega plana razvoja KS Vič. Za uspešno sodelovanje pri vajah CZ in usposabljanju pionirske in ženske gasilske enote. Osnovna šola Marjan Novak-Jovo za uspešno in nesebično nudenje prostorov za potrebe KS Vič, kakor tudi za potrebe SLO in DS. Pripominjam, da je število kandidatov večje zaradi tega, ker se prvič podeljujejo omejenjena priznanja v KS Vič.

Samoprispevek v Rožni dolini uspel

Krajani Rožne doline so v soboto 21. in nedeljo 22. junija na šestih voliščih s 54 odstotki ZA izglasovali samoprispevek za ureditev cest, pločnikov in javne razsvetljave v svoji krajevni skupnosti! Samoprispevek bodo pričeli plačevati 1. avgusta tega leta.

OBČINSKE RAZISKOVALNE SKUPNOSTI IN MESTNA RAZISKOVALNA SKUPNOST LJUBLJANA

Objavljajo na podlagi 38. in 40. člena Statuta Mestne raziskovalne skupnosti Ljubljana

RAZPIS razvojno raziskovalnih nalog za leto 1987, ki vsebuje naslednja področja raziskovanj:

- GOSPODARSKI VIDIKI RAZVOJA LJUBLJANE (predvsem takšne naloge, ki z aplikativne strani prinašajo večji dohodek, povečanje izvoza, spremembo tehnologije);
- SOCIALNI VIDIK RAZVOJA - ZDRAVSTVENI RAZVOJ - PROSTORSKI VIDIK RAZVOJA - VARSTVO OKOLJA - PROMETNA IN KOMUNALNA UREDITEV LJUBLJANE - PRESKRBA LJUBLJANE Z ENERGIJO - PRESKRBA LJUBLJANE S HRANO - RAZVOJ DRUŽBENEGA SISTEMA INFORMIRANJA - OBRAMBNI VIDIK RAZVOJA IN DRUŽBENA SAMOZAŠČITA - RAZVOJ KOMUNALNEGA SISTEMA V LJUBLJANI - ZGODOVINA LJUBLJANE.

Predlagane razvojno raziskovalne naloge morajo temeljiti na Družbenem planu mesta Ljubljane za obdobje 1986-1990. Pravico do raziskovalnih sredstev imajo vsi izvajalci raziskovalnih storitev neposredno s prijavo MRS Ljubljana, uporabniki pa preko Medobčinske gospodarske zbornice Ljubljana kot asociacije združenega dela.

Raziskovalna sredstva se bodo delila: za nadaljevanje že začelih nalog iz leta 1986, za financiranje novih nalog v letu 1987.

Načeloma MRS Ljubljana ne financira raziskovalnih storitev v celoti, pač pa velja načelo sofinanciranja s strani uporabnikov, MRS Ljubljana bo uporabljala metodologijo sofinanciranja raziskovalnih nalog, ki jo ima Raziskovalna skupnost Slovenije.

Obrazce za prijavo razvojno raziskovalnih nalog dobite na MRS Ljubljana, Cigaletova ul. 5/II.

Rok za prijavo je 15. 9. 1986

Čebelarji razvili prapor

21. junija je bilo v KS Galjevica slovesno. Na prireditvi, ki so jo finančno podprli občinska konferenca SZDL, občinski sindikalni svet ter posamezne krajevnih skupnosti, je Čebelarstva družina Barje razvila svoj prapor. Pokrovitelj prireditve razvija prapora pa je bila kmetska zadruga Ljubljana.

Mali sladkorni bolniki v Preserju

V preserski osnovni šoli so se prvo junijsko soboto zbrali mladostniki diabetiki in njihovi starši iz vse naše republike. Srečanja, ki jih pripravljajo v okviru dela kluba staršev mladostnikov diabetikov so že tradicionalna. Okrog 140 mladim sladkornim bolnikom, sta dr. Ljubica Brus in prof. dr. Leo Matajc pripravila dve predavanji, ki sta pravzaprav zadevali predvsem možnosti športnega udejstvovanja mladih, ki imajo sladkorno bolezen.

Oba zdravnik sta povedala, da število mladostnikov diabetikov starih do 18 let iz leta v leto narašča. V naši republici je zdaj že od 200 do 250 mladih sladkornih bolnikov.

Čeprav tako medicina kot tudi prehrabna industrija pripomrejata mladim živeti s svojo boleznijo, še vedno ostaja nespornost, da ti mladi ljudje nikjer in nikoli ne smejo ostajati sami, da mora vedno zanje nekdo skrbeti in biti ob njih, tako doma kot tudi drugod. Zanimivo je, da se šole, kjer so ti bolniki, različno odzivajo. Ponekod odgovarjajo, da jih to pač nič ne briga, večinoma pa so pedagoški delavci zelo zainteresirani za to, da bi o bolezni in vsem, kar morajo vedeti, da bi lahko pomagali svojim dijakom ali cicibanom v VVO, zvedeli čim več. V pripravi je že priročnik za pedagoške delavce, izobražujejo pa se lahko tudi preko seminarjev.

Dr. Brusova je udeležencem sobotnega srečanja predstavila počitniško kolonijo v Kraljevi, odpirajo pa se nove možnosti za novi objekt v Šiljevici, kjer je okolje čistejše in primernejše.

Mladi sladkorni bolniki imajo tudi svoje glasilo, ki nekaj časa zaradi pomanjkanja denarja ni moglo izhajati, sedaj pa je na pomoč priskočila Papirica Vevče, ki je omogočila ponovno izhajanje glasila.

Mladi bolniki so se v Preserju prav gotovo dobro počutili. Po kosilu in predavanju je bil v načrtu izlet na Sveto Ano, igranje košarke in nogometa in še kaj, kar bi udeleženci radi počeli. In verjeto so se razšli z željo, da bi se v tem lepem delu naše občine še kdaj dobili in morda takrat izvedli še kaj spodbudnega.

Pihalni orkester Vič-Rudnik preživlja kratko krizo. Ker nas je že večkrat razveselil s svojim skladnim muziciranjem, želimo, da bi jo prebrodil čimprej

POROČILO, RAZMIŠLJANJE, KOMENTAR, SPODBUDA

Polka je ukazana!

Prvo sezono je imel pet, drugo petnajst, naslednjo šestindvajset in zadnjo le tri nastope. Vzrokov za tako neugodno statistično krivuljo javnega delovanja pihalnega orkestra naše občine je več. Neurejeno financiranje, prostorske težave v zadnjem času in kadrovske zagate. Kot posledica vsega tega se pojavlja pojenjajoča volja do dela oziroma vaj in nastopanja.

V Ljubljani je veliko povpraševanje po dobrih pihalcih in trobilcih, saj so precejšnje praznine v vseh orkestrih. Če so pred leti radi posojali za borne honorarje svoje znanje ljubiteljskim orkestrom, je inflacija neusmiljeno segla tudi v njihov družinski proračun. Zato se bojimo, tako kot dirigent, da jih ta obljuba ne bo zadržala v orkestru, ampak ga bodo zapustili tudi tisti poklicni glasbeniki, ki imajo še nekaj odnosa do tovrstnega igranja. S tem bodo hoteli tudi dokazati, da še vedno, ali pa še bolj kot nekdaj, velja pregovor »najprej štalca, potem pa kravca«.

Kapelnik Josip Grgasevič v svojem obsežnem, natančnem in kritičnem poročilu o štiriletnem delovanju KUD »Pihalni orkester Vič-Rudnik« ugotavlja, da bi moral imeti orkester 80-90 članov, a se ponavljajo ista vprašanja: »Pomanjkanje instrumentov, nezainteresiranost otrok za določene instrumente in nezainteresiranost za to zvrst glasbe.«

Težko je v nekaj vrsticah strniti, zakaj je tako, a menim, da predvsem zato, ker mladi nimajo možnosti slišati (radio) ali videti (TV, javni nastop) povprečno vsak dan pihalnega orkestra. Z njimi (žal) polnimo le praznične programe, ki pa so potem tako odstopajoči od ostalih dni, da so žal težko (nevajenemu ušesu) poslušljivi. Bralcem, poslušalcem, gledalcem ponujajo pretežno (komercialne) tuje izvajalce, pozabljajo pa na domačega ljubiteljskega godbenika. Žal le v »SLOVENIJI« moji

deželi, prav posebno pa še v Ljubljani. Je mogoče to spremeniti, sprašujemo radio, tv in STOP?

Priznam, da bi si moral vzeti še več časa za pripravo tega prispevka, da bi med drugim lahko pobrskal tudi po finančnih listinah občinske in morda ljubljanske kulturne skupnosti in zveze kulturnih organizacij. Če delavci že odvajajo sredstva za kulturno - tudi ljubiteljsko - in, če smo si zaželeli imeti v občini pihalni orkester, res ni povsem prav, da ga spet - pa čeprav le za stari milijon na podjetje - naprtno proizvodnim OZD. Prepričan sem, da se tudi predsednik OSZSS ne počuti najbolje, ko po telefonu ali osebno prosi tisočake za pihalni orkester. Prav tako ne, kot v preteklih letih Josip Grgasovič in Mile Škabar, ki sta obiskala nad 50 OZD. Koliko je bil vreden njun čas? Je to kdo izračunal?

In še iz poročila: Nujno potrebno je financirati nove kadre brez katerih orkester v bodoče ne bo mogel delovati. Do sedaj nam je v tem nesebično pomagala glasbena šola z oprostitvijo dela šolnine za učence, ki so sodelovali v pihalnem orkestru, z instrumenti, ki jih orkester nima ter financiranjem fotokopiranja materialov potrebnih za delovanje godbe. POVSOD DRUGOD ORKESTRI FINANCIRAJO GLASBENO ŠOLO ZA SVOJE POTREBE, EDINO PRI NAS JE BILO OBRATNO. Lahko rečemo, da je to bilo zelo veliko razumevanje za strani delavcev in pedagogov naše glasbene šole.

In mi naj vse skupaj predstavimo kot problem pihalnega orkestra, orkestra, ki smo mu nadelili ime naše občine, ime, s katerim naj bi prav s svojimi mladimi ljubiteljskimi glasbeniki dokazal, da še gojimo ta del nad sto let trajajoče množične glasbene poustvarjalnosti in da želimo, hočemo in zmoremo to obdržati, razvijati in doseči najvišje kakovostne cilje, o katerih so omenjeni tovariši in tudi drugi govorili na 130 minut trajajočem občnem zboru.

STANE JESENOVEC

Oživelo delo mladih Škofljčanov

Pred časom je bilo na Škofljici, v dvorani DPD Svoboda zelo veselo. Škofljčani so se po dolgem času nasmejali mladincem, ki so zaigrali komedijo v treh dejanjih Boeing - Boeing, Marca Comletta. Res je, da predstava sama po sebi ni kakšen vrhunski umetniški dosežek, vendar so igralci s svojo igro navdušili mlade in starejše, česar smo zelo veseli. Pričakujemo, da je to dobra spodbuda za vse mlade, da bodo v prihodnje bolj aktivno sodelovali v kulturnem življenju.

Igralci omenjene komedije so na kulturnem področju delavni že od otroštva, saj so kar naprej nastopali kot osnovnošolci. So torej iz vrst tistih mladih, ki se jim življenje ne zdi polno, če se ne udeležujejo tudi na kulturnem področju. Zato si poiščemo, pa čeprav so še bolj obremenjeni z vsakdanjim delom, toliko časa, da si potošijo željo po tistem najlepšem, s čimer osrečijo in duhovno obogatijo sebe in gledalce.

Tovarišica Murkova, ki mladim rada zvesto stoji ob strani, saj jim tudi ob poznih urah svetuje na vajah, je bila lahko samo zadovoljna, ko je ugotovila,

kako imenitno so njeni varovanci odigrali razposajene, naivne, domišljave pa seveda tudi dobrosrčne in zaskrbljene like iz komedije.

Pohvaliti moramo tudi zelo lično sceno, ki jo je ustvaril naš prizadevni mladinec Srečo Murn.

Krajevne in šolske prireditve pa v zadnjem času skoraj nikoli ne minejo brez naše mladinske folklorne skupine, ki jo prizadevno vodita Mateja in Marko Hodnik.

Preko kulturnih dejavnosti sta šola in kraj močno povezana. Upamo, da bomo mladi vendarle dokazali, da smo tudi mi enakovredni krajan, da ne želimo, da je to le spalna krajevna skupnost, ampak, da v njej tudi aktivno živimo. Prav sedaj se tudi pripravljamo, da življenje mladih oživimo tudi na drugih področjih. Pričakujemo pa v prihodnje, da bomo lahko delali v bolj ugodnih pogojih, saj smo se za našo predstavo celo zimo pripravljali v nezakurjeni dvorani, kot tudi folkloristi. Bili pa smo zelo veseli velikega obiska, zato bomo predstavo ponovili za vse tiste krajan, ki so o njej slišali, pa je niso videli.

SABINE FILA

